

การขริบตามความเชื่อกับความสอดคล้องทางการแพทย์

Circumcision beliefs with medical consistency

อดิศักดิ์ นุชมี (Adisak Nuchmee)*

บทคัดย่อ

วัฒนธรรมการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเป็นการปฏิบัติของบรรพชนในอดีตกาล บางกลุ่มเชื่อว่าเป็นการพลีกรรมให้กับพระเจ้า บางกลุ่มเชื่อว่าเป็นการแสดงออกถึงการเข้าสู่วัยหนุ่มอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่บางกลุ่มมีความเชื่อว่าเป็นพระบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้า จากศาสนประวัติในศาสนาอิสลามพบว่า ศาสดาอับรอฮีมคือบุคคลแรกที่ทำกรขริบด้วยตัวเอง เป็นบททดสอบความศรัทธาตามพระบัญชาของพระเจ้า ซึ่งสอดคล้องกับในคัมภีร์ไบเบิลของศาสนาคริสต์ และเป็นวัฒนธรรมการขริบที่ถือปฏิบัติกันอย่างต่อเนื่องจากบรรดาศาสดาของศาสนายูดาห์ คริสต์และอิสลาม จากบรรพชนรุ่นต่อรุ่นจวบจนถึงท่านศาสดามุฮัมมัดซึ่งเป็นศาสดาองค์สุดท้ายในศาสนาอิสลาม โดยจุดประสงค์สำคัญของการขริบเพื่อความสะอาดทางด้านสุขภาวะ และขจัดสิ่งสกปรกที่จะก่อให้เกิดโรคร้ายต่างๆ เป็นการเอาใจใส่ดูแลสุขอนามัย ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาผู้ที่ปฏิบัติตามเพียงเพื่อตอบรับพระบัญชาของพระเจ้า แต่ในปัจจุบันการขริบเป็นการปฏิบัติที่สอดคล้องกับทางการแพทย์ โดยในทางการแพทย์ระบุว่า การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศจะช่วยลดความเสี่ยงในการเป็นโรคมะเร็ง ป้องกันกามโรค ช่วยลดอัตราการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ และการขริบช่วยลดการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรค HIV (Human immunodeficiency virus) ป้องกันโรคติดเชื้อ HPV (Human papillomavirus) ในเพศชาย และลดการเกิดโรคมะเร็งปากมดลูกในเพศหญิงที่เป็นคู่นอนได้

คำสำคัญ : การขริบ ความเชื่อ การแพทย์

* อาจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาอิสลามศึกษาและภาษาอาหรับ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
e-mail: adisak.n@rsu.ac.th, 02-997-2200 ต่อ 1217

Lecturer (Ph.D) at Department of Islamic Studies and Arabic Language, Faculty of Liberal Arts,
Rangsit University.

Abstract

Male circumcision was a type of cultural rites generally practiced among ancient people in the past. Some ethnic groups believed it signified as a form of religious sacrifice whereas some other groups perceived it as a rite of passage marking a boy's complete entrance into adulthood. Some cultures perceived it as a commandment from God to be fulfilled by faith. The history of male circumcision in Islam revealed that Prophet Ibrahim was the first person to practice circumcision as he did on his own effort in order to prove his faith and submission to God. This historical evidence was also equivalent to what mentioned in Christian's Bible. Circumcision has been continually practiced among prophets of Judaism, Christianity and Islam. As for Islam, the circumcision rite was inherited from Prophet Ibrahim following down the line until the last prophet, Muhammad. The essential goal of circumcision was for hygienic purpose as well as to promote good health by means of eliminating germs and infections. Circumcision in Islam was merely conducted to fulfil God's command in those days. However for nowadays it turned out to be conformed to the medical practice as studies revealed that circumcision helped reduce the risks of cancer, prevent venereal disease and urinary tract infection. Moreover, it also helped reduce a chance of getting infected by sexually-transmitted diseases such as HIV (Human Immunodeficiency Virus) and HPV (Human Papilloma Virus) in male, and helped reduce the risk of cervix cancer in female counterparts.

Keywords: Circumcision beliefs medical

บทนำ

เรื่องราวการขริบเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่สาธารณชนรับรู้และมีความเข้าใจโดยทั่วไปว่า การขริบคือวิถีปฏิบัติที่เป็นวัฒนธรรม เป็นประเพณีของชาวมุสลิมเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงการขริบ คือวิถีปฏิบัติของบรรพชนในอดีตจวบจนถึงปัจจุบัน ซึ่งถือเป็นข้อบังคับและเป็นหลักปฏิบัติทางศาสนาหลายๆ ศาสนาเช่น อิสลามและยูดาห์ ในยุคปัจจุบันมีผู้ที่ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเป็นข้อแนะนำทางการแพทย์ที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศตั้งแต่ในวัยเด็ก เพราะการขริบเป็นวิธีการรักษาสุขภาวะ ของอวัยวะเพศ และง่ายต่อการดูแลสุขอนามัย ดังนั้นในบทความเรื่อง “การขริบตามความเชื่อกับความสอดคล้องทางการแพทย์” นี้ จะนำเสนอความหมายของการขริบ ประวัติความเป็นมาของการขริบ การขริบกับพิธีกรรมทางศาสนาตามความเชื่อ โดยเฉพาะศาสนาอิสลามและศาสนายูดาห์ ตลอดจนช่วงวัยที่เหมาะสมกับการขริบ และการขริบกับทัศนคติทางการแพทย์

ความหมายของการขริบ

การขริบ หมายถึงการตัดหนังหุ้มปลายองคชาตหรือปลายอวัยวะเพศชาย (Circumcision) ภาษาอาหรับเรียกว่า “คิตาน” (Khitan) หรือ “เคาะตัน” (Khatan) เป็นคำอาการนามหมายถึง การตัด การขริบ การควั่น (Majma al-Lugha al-Arabiyyah, 2004 : 218) ภาษามลายูท้องถิ่นที่ใช้กันในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เรียกว่า “มาโชะยารี” แปลว่า การเข้ารับอิสลาม หมายถึงการที่บุคคลที่นับถือศาสนาอื่นต้องการเปลี่ยนมารับนับถืออิสลามจะต้องมาโชะยารีหรือขริบเสียก่อน ส่วนคำที่ใช้และเป็นที่ยอมรับในสังคมไทยเรียกว่า “สุหนัต” ซึ่งเป็นคำที่มาจากภาษามลายูคำว่า “ซูหนัต” (ชาติชาย วงษ์อารี, 2554 : 96) และมาจากคำภาษาอาหรับว่า “ซุนนะฮ์” หมายถึงสิ่งที่ปฏิบัติแล้วจะได้รับภาคผลตอบแทนหรือได้รับผลบุญ ไม่เกิดโทษหรือบาปหากละทิ้งไม่ปฏิบัติ และอีกความหมายหนึ่ง หมายถึงพระวณะและการปฏิบัติของศาสนตามุฮัมมัด (อดิศักดิ์ นุซมี, 2561 : 7)

สำหรับภาษาไทยคำที่ใช้กันโดยทั่วไปมักใช้คำว่า ขลิบที่สะกดด้วย “ล” และขริบที่สะกดด้วย “ร” เมื่อพิจารณาถึงความหมายของทั้ง 2 คำ พบว่า ขลิบหมายถึงเย็บหุ้มริมฝีปากและของอื่นๆ เพื่อกันลู่หรือเพื่อให้งาม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546 : 168) ในขณะที่ขริบหมายถึงตัดเล็มด้วยกรรไกร (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546 : 167) ดังนั้นเมื่อพิจารณา ความหมายคำว่าขลิบที่สะกดด้วย “ล” กับ ขริบที่สะกดด้วย “ร” แล้วพบว่า คำที่สะกดด้วย “ร” มีความหมายที่สอดคล้องกับลักษณะของการคิตานหรือการทำสุหนัตมากกว่า ซึ่งหมายถึงการตัดด้วยกรรไกร ส่วนในทางการแพทย์เรียกว่า “เซอร์คัมซิสชัน” (Circumcision) หมายถึงการศัลยกรรม ที่ทำการตัดผิวหนังส่วนปลายที่หุ้มอวัยวะเพศชาย (ชาติชาย วงษ์อารี, 2554 : 98)

ความเป็นมาของการขริบตามความเชื่อ

คนทั่วไปเข้าใจว่า การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเป็นการปฏิบัติเฉพาะชาวมุสลิมเท่านั้น แต่ว่าการขริบนั้นเป็นวิถีปฏิบัติที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมาจากบรรพชนในอดีตนานหลายพันปี จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่เป็นภาพเขียนบอกเล่าเรื่องการขริบในสมัยอียิปต์โบราณเมื่อ 4,000 กว่าปีมาแล้ว การขริบเป็นการปฏิบัติของฟาโรห์และนักบวชในราชสำนักเพื่อรักษาสุขอนามัย ป้องกันรักษาโรคและยังเป็นการแยกระหว่างชาวอียิปต์ออกจากคนที่มีเชื้อชาวอียิปต์ โดยชาวอียิปต์จะทำการขริบทั้งชายและหญิงเมื่อมีอายุ 14 ปี (Sami Aldeeb, 2012 : 47-48) ยิ่งไปกว่านั้นยังได้มีการปฏิบัติจนถือเป็นสัญลักษณ์ทางศาสนา เนื่องจากผู้ที่ทำพิธีขริบนั้นต้องเป็นนักบวชทางศาสนา นอกจากนี้การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศยังเป็นประเพณีปฏิบัติกันอย่างกว้างขวางในหมู่ชนเผ่าในแอฟริกา ออสเตรเลีย กลุ่มคนพื้นเมืองบางกลุ่มในอเมริกาใต้และอเมริกากลาง ชนบางเผ่าถือว่าการขริบเป็นพิธีกรรมที่แสดงถึงการก้าวเข้าสู่วัยหนุ่ม (ชาติชาย วงษ์อารี, 2554 : 98) สำหรับผู้ที่นับถือศาสนายูดาห์ (Judaism) หรือยูดาเย หรือศาสนายิว เป็นประชากรอีกกลุ่มหนึ่งที่ทำให้มีความสำคัญและเคร่งครัดในการขริบ เนื่องจากชาวยูดาห์ถือว่าการขริบเป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาที่มีต่อพระเจ้า

จากการศึกษาถึงประวัติความเป็นมาของการขริบพบว่า บุคคลแรกที่ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศคือ ศาสดาอิบรอฮีมของศาสนาอิสลาม เพื่อเป็นการทดสอบถึงความศรัทธาที่มีต่อพระเจ้าเป็นเจ้าหรืออัลลอฮ์ ดังที่พระเจ้าได้ดำรัสไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานโดยความหมายว่า

“และจงรำลึกถึง ขณะที่พระเจ้าของอิบรอฮีมได้ทดสอบเขา ด้วยพระบัญชาบางประการ แล้วเขาก็ได้สนองตามพระบัญชานั้นโดยครบถ้วน” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 124)¹

ศาสดาอิบรอฮีมถูกทดสอบศรัทธาจากพระเจ้าด้วยหลายบททดสอบ เช่น พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้เชือดบุตรชายเพื่อเป็นการพลีกรรมและเป็นการแสดงถึงความศรัทธาที่มีต่อพระเจ้า และการขริบก็เป็นอีกการทดสอบหนึ่งที่ศาสดาอิบรอฮีมปฏิบัติได้อย่างสมบูรณ์ โดยศาสดาอิบรอฮีมได้ทำการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะของตนเองด้วยขวานขนาดเล็ก ดังที่มีรายงานถึงการปฏิบัติดังกล่าวจากอัครสาวกของท่านศาสดามุฮัมมัดชื่ออะบิฮุร็อยเราะฮ์² ซึ่งได้ยินมาจากท่านศาสดามุฮัมมัดแล้วว่า “ศาสดาอิบรอฮีมเคยคิดาน ขณะที่มามีอายุ 80 ปี ด้วยกอดดุม” ยะฮ์ยา บินมุฮ์นิน³ ได้ให้ความหมายของ “อัลกอดดุม” ว่าหมายถึง “ขวานเล็ก” ดังนั้นจึงสรุปได้จากพระวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัดได้ว่า บุคคลแรกที่ทำขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะให้ตัวเองคือศาสดาอิบรอฮีม ในขณะที่มามีอายุ 80 ปี ด้วยขวานขนาดเล็ก (al-Bukhariy, n.d. : 1344)⁴

จากศาสนประวัติของศาสนายูดายซึ่งเป็นศาสนาของชนชาติยิวที่สืบเชื้อสายมาจากพวกเสมีติก ได้ระบุถึงการขริบไว้ในคัมภีร์ไบเบิล โดยกล่าวถึงการตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศว่า เป็นคำบัญชาแรกที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมีต่ออับราฮัม⁵ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของศาสนายูดาย อับราฮัมบิดาของชาวยิว⁶ รับผิดชอบผู้เป็นเจ้าด้วยความซื่อสัตย์มาเป็นเวลาหลายปี แต่ท่านก็เพิ่งจะมาขริบหนังปลายองคชาติของท่านตามคำบัญชาของพระเจ้าในตอนที่ท่านอายุได้ 99 ปี (ปฐมกาล 17 : 1)⁷ นอกจากอับราฮัมจะได้ขริบหนังหุ้มปลายองคชาติ แล้ว ในวันเดียวกันนั้น อับราฮัมยังได้ทำขริบให้กับอิสมาเอลบุตรชายของเขาด้วยเช่นกัน ดังที่ระบุไว้ในคัมภีร์ไบเบิลว่า “ในวันเดียวกันนั้น อับราฮัมจัดให้อิสมาเอล⁸ บุตรของตน และทาสทุกคนที่เกิดในบ้านหรือที่ซื้อเข้ามา คือชายทุกคนในบ้านของอับราฮัม เข้าสู่ขริบหนังหุ้มปลายองคชาติ ตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชา” (ปฐมกาล 17 : 1)

เป็นความสอดคล้องกันในทางศาสนประวัติของทั้งศาสนาอิสลามและศาสนายูดายที่ระบุถึงบุคคลแรกที่ทำขริบคือศาสดาอิบรอฮีมหรืออับราฮัม แม้จะมีความแตกต่างของช่วงอายุขณะที่ท่านทำการขริบ โดยอายุที่ระบุไว้ในคัมภีร์ไบเบิล อับราฮัมขริบในวัย 99 ปี ในขณะที่พระวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัดกล่าวไว้ว่า อิบรอฮีมขริบในขณะที่มามีอายุ 80 ปี

บางประวัติศาสตร์ระบุไว้เช่นกันว่าศาสดาอาดัมซึ่งเป็นมนุษย์คนแรกที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าบังเกิดขึ้น เป็นศาสดาคนแรก และเป็นบุคคลแรกที่ขริบหลังจากที่ได้สารภาพความผิดและกลับเนื้อกลับตัว ภายหลังจากที่ฝ่าฝืนคำสั่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่ยอมห้ามในสวนสวรรค์ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าลูกหลานของศาสดาอาดัมมิได้ปฏิบัติตาม

¹ หมายถึงคัมภีร์อัลกุรอานบทอัลบะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 124

² อัครสาวก ที่จดจำคำพูดและการปฏิบัติของศาสดามุฮัมมัดและนำมารายงานต่อให้กับผู้ที่อยู่ในสมัยเดียวกันมากที่สุด

³ บรรพชนในศตวรรษที่ 9 มีความเชี่ยวชาญด้านพระวจนะของศาสดามุฮัมมัดและประวัติศาสตร์ เสียชีวิตในปี ค.ศ.848

⁴ al-Bukhariy เป็นผู้บันทึกพระวจนะไว้ในหนังสือเศาะเฮียะห์อัลบุกอริย หมายเลขพระวจนะ 5940)

⁵ อับราฮัม คือ ศาสดาอิบรอฮีม

⁶ ในคัมภีร์ไบเบิล ปฐมกาล 17 : 1 ระบุว่า อับราฮัมเป็นบิดาของชาวยิว แต่ในคัมภีร์อัลกุรอานปฏิเสธว่าอับราฮัมหรือ อิบรอฮีมไม่เคยเป็นยิว และไม่เคยเป็นคริสต์ (คัมภีร์อัลกุรอาน บทอาลิอิมรอน โองการที่ 67)

⁷ หมายถึง คัมภีร์ไบเบิล ฉบับปฐมกาล บทที่ 17 ข้อ 1

⁸ อิสมาเอล เป็นบุตรชายคนแรกของอับราฮัมหรืออิบรอฮีม อิสมาเอลเป็นศาสดาคนหนึ่งของศาสนาอิสลาม รู้จักในนามว่า “อิสมาอิล”

คำสอนของศาสดาอาดัมในการทำขริบ จนมาในยุคของศาสดาอิบรอฮีม พระผู้เป็นเจ้าจึงมีบทบัญญัติให้ศาสดาอิบรอฮีมนำการขริบมาปฏิบัติอีกครั้ง (Sami Aldeeb, 2012 : 46)

อย่างไรก็ตาม อัลกุรฎีย์¹ นักอรรถาธิบายคัมภีร์อัลกุรอานกล่าวไว้ว่า บรรดานักวิชาการมุสลิมล้วนมีความเห็นตรงกันว่าศาสดาอิบรอฮีมเป็นบุคคลแรกที่ทำขริบ

นอกจากเรื่องราวการขริบของศาสดาอิบรอฮีมในคัมภีร์ไบเบิลแล้ว ในคัมภีร์ยังได้ระบุถึงการขริบจากบรรดาศาสดาอื่นๆ เช่น ในยอห์น 7 : 22 กล่าวว่า “โมเสสให้พวกท่านเข้าสู่หนัต (สุหนัตไม่ได้มาจากโมเสสแต่มาจากบรรพบุรุษ) และท่านก็ยังให้คนเข้าสู่หนัตในวันสะบาโต” การขริบของศาสดายอร์น² กล่าวไว้ว่า “ต่อมาครั้นถึงวันที่แปดแล้ว เขาก็พากันมาให้ทารกนั้นเข้าสู่หนัต และเขาจะให้ชื่อทารกนั้นว่า เศคาริยาห์³ ตามชื่อบิดา ฝ่ายมารดาตอบว่า ไม่ได้ตั้งชื่อว่า ยอห์น (ลูกา 1 : 59-60) เช่นเดียวกับในบทลูกา 2 : 21 ได้กล่าวถึงการขริบของพระเยซู⁴ ไว้ว่า “พระกุมารเยซูทรงเข้าสู่หนัต ครั้นครบแปดวันแล้วเป็นวันให้พระกุมารนั้นเข้าสู่หนัต เขาจึงให้นามว่า เยชู ตามซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้ก่อนยังมีได้ปฏิสนธิในครรภ์” (ลูกา 2 : 21)

จากความเป็นมาของการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศสามารถสรุปเรียบเรียงได้ว่า บุคคลแรกที่ทำ การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศคือศาสดาอิบรอฮีม ซึ่งศาสนายูดาห์ถือว่าการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับศาสดาอิบรอฮีม ในขณะที่ศาสนาอิสลามมีความเชื่อว่าการขริบเป็นการทดสอบความศรัทธาของศาสดาอิบรอฮีม การขริบจึงถือเป็นวิถีปฏิบัติต่อกันมาจากบรรดาศาสดาที่สืบเชื้อสายจากศาสดาอิซมาเอล จากรุ่นสู่รุ่นจนถึงท่านศาสดามุฮัมมัด และเป็นวิถีปฏิบัติต่อกันมาจากบรรดาศาสดาที่สืบเชื้อสายจากศาสดาอิสอัค⁵ วงศ์วานของอิสราเอล ศาสดายอห์น และพระเยซู เหตุผลที่การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศมีความสอดคล้องกันระหว่างศาสนาอิสลาม ยูดาห์ และคริสต์ เนื่องจากเป็นวิถีปฏิบัติที่เป็นพระบัญชาจากพระผู้เป็นเจ้าแก่ศาสดาอิบรอฮีม และศาสดาอิบรอฮีมนั้นถือว่าเป็นบิดาแห่งบรรดาศาสดา (Sami Aldeeb, 2012 : 46)

ลักษณะการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ

โดยปกติลักษณะเดิมของอวัยวะเพศชายที่ยังไม่ผ่านการขริบ ในภาวะอ่อนตัวจะมีหนังหุ้ม (foreskin) ถึงปลายอวัยวะเพศ (glans penis) ซึ่งยากต่อการดูแลทำความสะอาด เกิดความสกปรก การหมักหมมของเหงื่อ ปัสสาวะและน้ำอสุจิ เรียกว่า “smegma” หรือ “ขี้เปียก” เป็นสาเหตุให้มีกลิ่นเหม็น

ลักษณะการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชายที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามคือ หลังจากขริบแล้วหนังหุ้มอวัยวะเพศจะไม่ห่อหุ้มปิดหรือคลุมบริเวณส่วนหัวของอวัยวะเพศในภาวะที่อวัยวะเพศอ่อนตัว (ชาติชาย วงษ์อารี, 2554 : 98)

¹ นักอรรถาธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน เสียชีวิตในปี ค.ศ.1273

² ศาสดายอร์น เป็นศาสดาคนหนึ่งของศาสนาอิสลาม รู้จักกันในนามว่า “ยะฮ์ยา”

³ เศคาริยาห์ เป็นศาสดาอีกคนหนึ่งของศาสนาอิสลามเช่นกัน รู้จักกันในนามว่า “เศกาเรีย”

⁴ พระเยซู เป็นศาสดาอีกคนหนึ่งของศาสนาอิสลามอีกเช่นกัน รู้จักกันในนามว่า “อีซา”

⁵ อิสอัค เป็นบุตรชายคนที่สองของศาสดาอิบรอฮีมและเป็นศาสดาของศาสนาอิสลามด้วยเช่นกัน รู้จักกันในนามว่า “อิสฮาก” เป็นบิดาของศาสดาศาสดายาโคบหรือเยซูกับ

พิธีกรรมทางศาสนาของยูดาห์ คริสต์และอิสลาม

ประเพณีทางศาสนาและกฎหมายของชาวยิวเกี่ยวกับการชริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศมาจากคัมภีร์ไบเบิลในพันธสัญญาเดิม ซึ่งระบุว่า การชริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศของทารกเพศชายเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากการชริบหรือการเข้าสู่หนัตเป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญา

จากคำบัญชาแรกของคัมภีร์สำคัญห้าฉบับของปฐมกาล 17 : 10-14 ระบุว่า เด็กผู้ชายทุกคนจะต้องตัดหนังหุ้มปลายองคชาตและการปฏิบัติตามพิธีกรรมนี้ ถือเป็นความสำคัญทางศาสนา ตามคัมภีร์ไบเบิลการตัดหนังหุ้มปลายองคชาตเป็นคำบัญชาแรกที่พระเจ้ามีต่ออับราฮัม ซึ่งเป็นศูนย์กลางของศาสนายูดาห์ อับราฮัมบิดาของชาวยิวรับใช้พระเจ้าด้วยความเชื่อสัตย์มาเป็นเวลาหลายปี แต่ท่านก็เพิ่งจะมาชริบหนังหุ้มปลายองคชาตของท่านตามคำบัญชาของพระเจ้าในตอนที่ท่านอายุได้ 99 ปี

ในการสนทนาระหว่างพระเจ้ากับอับราฮัม ที่ระบุไว้ในพันธสัญญาเดิมฉบับปฐมกาล 17 : 10-14 มีการบันทึกเกี่ยวกับการเข้าสู่หนัตไว้ว่า (ปฐมกาล 17 : 10-14)

10) นี่คือนิยามพันธสัญญาของเรา ซึ่งท่านจะต้องรักษาไว้คือพันธสัญญากับท่านและกับลูกหลานของท่านที่จะตามมาภายหลัง ผู้ชายทุกคนจะต้องเข้าสู่หนัต

11) ท่านจะต้องชริบหนังหุ้มปลายองคชาต เป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับท่าน

12) เมื่อมีอายุแปดวัน เด็กชายทุกคน ทุกรุ่น รวมทั้งลูกทาสที่เกิดในบ้าน และทาสที่ซื้อมาจากคนต่างด้าวที่ไม่ใช่เชื้อสายของท่าน จะต้องเข้าสู่หนัต

13) ทุกคนต้องเข้าสู่หนัตไม่ว่าจะเกิดในบ้านหรือซื้อมา ดังนั้น พันธสัญญาของเราจะมีเครื่องหมายติดกายของท่าน เป็นพันธสัญญาที่คงอยู่ตลอดไป

14) ผู้ชายที่ไม่ได้เข้าสู่หนัตคือไม่ได้ชริบหนังหุ้มปลายองคชาต จะถูกตัดออกจากชนชาติของตน เพราะเขาได้ละเมิดพันธสัญญาของเรา"

จากพันธสัญญาเดิมฉบับปฐมกาล 17 : 10-14 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการชริบที่ถือเป็นพันธสัญญาที่ชาวยิวทุกคนต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด การชริบคือพันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัมและกับลูกหลานของอับราฮัมที่จะตามมาภายหลัง การชริบจะเป็นเครื่องหมายที่ติดตัวเป็นพันธสัญญาที่คงอยู่ตลอดไป คำสั่งให้ชริบมิได้แยกว่าเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ เป็นนายหรือเป็นทาส ผู้ชายที่ไม่ได้เข้าสู่หนัตหรือไม่ได้ชริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศถือว่าไม่รักษาพันธสัญญาของพระเจ้า และจะถูกตัดออกจากชนชาติของตน เพราะเขาได้ละเมิดพันธสัญญาของพระเจ้า

ความเชื่อเรื่องการชริบของศาสนาคริสต์มีภาระบัพยูนันในคัมภีร์ไบเบิลพันธสัญญาเดิมที่เล่าถึงเรื่องการชริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศของบรรดาเศสดา ลูกหลานของอับราฮัมที่เป็นวงศ์วานอิสราเอลโดยเฉพาะเรื่องราวการชริบปลายหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศของพระเยซูที่กล่าวไว้ว่าพระกุมารเยซูทรงเข้าสู่หนัต (ลูกา 2 : 21) "ครั้นครบแปดวันแล้ว เป็นวันให้พระกุมารนั้นเข้าสู่หนัต เขาจึงให้นามว่าเยซู ตามซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้ก่อนยังมีได้ปฏิสนธิในครรภ์ของพระมารดา" แต่อย่างไรก็ตามดูเหมือนว่าศาสนาคริสต์มีพยายามที่จะให้เหตุผลกับแนวคิดที่ไม่จำเป็นต้องเข้าสู่หนัตหรือทำชริบ โดยให้เหตุผลไว้ดังนี้ (โรม 2 : 25-29)

25) ที่จริงการเข้าสู่หน้ตจะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อคุณทำตามกฎหมายทั้งหมด แต่ถ้าคุณทำผิดกฎหมาย การเข้าสู่หน้ตของคุณก็ไม่มีประโยชน์อะไร

26) ดังนั้น ถ้าคนที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตทำตามข้อกำหนดของพระเจ้าในกฎหมายของโมเสสถึงเขาจะไม่ได้เข้าสู่หน้ต แต่พระเจ้าก็ถือว่าเขาเหมือนกับคนเข้าสู่หน้ตไม่ใช่หรือ

27) เมื่อคนต่างชาติที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตทำตามกฎหมายของโมเสส พวกเขาทำให้เห็นว่าคุณมีความผิด เพราะคุณมีตัวบทกฎหมายและเข้าสู่หน้ต แต่ก็ยังทำผิดกฎหมายนั้น

28) แสดงว่าคนที่เป็นคนยิวแท้ไม่ได้เป็นที่ภายนอก และการเข้าสู่หน้ตของเขาก็ไม่ได้ทำที่ร่างกาย

29) แต่คนยิวแท้เป็นคนยิวจากภายใน และการเข้าสู่หน้ตของเขาก็ทำที่หัวใจ ด้วยพลังของพระเจ้า ไม่ใช่แค่ทำตามตัวบทกฎหมาย คนแบบนั้นจะได้รับการยกย่องจากพระเจ้า ไม่ใช่จากมนุษย์

นอกจากนี้ในคัมภีร์ 1 โครินธ์ 7 : 18-19 กล่าวถึงการขริบในมุมมองที่ว่า การขริบนั้นมิใช่สิ่งสำคัญแต่อย่างใด

18) ถ้าผู้ชายคนไหนเข้าสู่หน้ตแล้วตอนที่พระเจ้าเรียกเขา ก็ให้ใช้ชีวิตแบบคนที่เข้าสู่หน้ตแล้วต่อไป ส่วนผู้ชายคนไหนไม่ได้เข้าสู่หน้ตตอนที่พระเจ้าเรียกเขา ก็อย่าเข้าสู่หน้ตเลย

19) การเข้าหรือไม่เข้าสู่หน้ตไม่สำคัญอะไร ที่สำคัญคือการทำตามคำสั่งของพระเจ้า

จากความหมายของคัมภีร์ไบเบิลสรุปได้ว่า ถ้าคนใดที่ประพฤติทำตามกฎหมายของโมเสส การเข้าสู่หน้ตก็จะมีประโยชน์และมีคุณค่ายิ่ง แต่ถ้าไม่ทำตามกฎหมายและยังละเมิดกฎหมาย การเข้าสู่หน้ตก็เหมือนกับว่ามิได้เข้าสู่หน้ตหรือมิได้ทำขริบ ดังนั้นคนที่มิได้เกิดเป็นยิวจึงไม่จำเป็นต้องเข้าสู่หน้ต การเข้าสู่หน้ตแท้มิใช่การเข้าสู่หน้ตซึ่งปรากฏที่เนื้อหนัง แต่การประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายของโมเสส ก็ถือว่าเขาได้เข้าสู่หน้ตแล้ว การเข้าสู่หน้ตนั้นเป็นเรื่องของจิตใจ ดังนั้นการจะเข้าหรือไม่เข้าสู่หน้ตไม่สำคัญแต่อย่างใด สิ่งที่สำคัญคือการทำตามคำสั่งของพระเจ้าและการปฏิบัติตามกฎหมาย

สำหรับศาสนาอิสลามนั้น ถือว่าการเข้าสู่หน้ตหรือการขริบเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ชายมุสลิมทุกคน ไม่ว่าจะเป็นมุสลิมมาแต่กำเนิดหรือผู้ที่เข้ารับนับถึอิสลามในภายหลัง แม้ว่าคำสั่งการขริบมิได้ถูกระบุไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานก็ตาม แต่การขริบเป็นสิ่งที่มุสลิมทุกๆ คนถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็นซุนนีย์หรือชีอะฮ์ก็ตาม ผู้ใดมิได้ขริบถือว่าเขายังมิได้เป็นมุสลิมที่สมบูรณ์ เพราะการขริบเป็นแบบฉบับ เป็นวิถีปฏิบัติของท่านศาสดา มุฮัมมัด จากแบบอย่างการปฏิบัติซึ่งได้มาจากพระวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัดที่กล่าวไว้ว่า

“การปฏิบัติห้าประการซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นธรรมชาติที่จะต้องดูแลรักษาสุขอนามัยคือ การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ การโกนขนในร่มผ้า การตัดเล็บ การถอนขนรักแร้ และการขริบหนวดให้สั้น” (Muslim, 1999 : 142)

แม้ว่านักวิชาการมุสลิมต่างยอมรับว่าการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเป็นวิถีปฏิบัติ ตามหลักการศาสนา แต่ก็มีความเห็นที่แตกต่างกันออกไป เกี่ยวกับระดับความสำคัญของการขริบ ดังนี้

ทัศนะแรกเห็นว่า การขริบนั้นเป็นสิ่งที่ส่งเสริม สนับสนุนให้ปฏิบัติ ไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติ พิจารณาดูเหมือนว่าจะขริบหรือไม่ขริบก็ได้ แต่การทำขริบดีกว่าไม่ทำขริบ

ทัศนะที่สองเห็นว่า การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเป็นสิ่งที่จำเป็น และเป็นหน้าที่ๆ ผู้ชายมุสลิมทุกคนจะต้องปฏิบัติ ถ้าหากผู้ใดไม่ขริบเมื่อถึงช่วงวัยที่ศาสนาบังคับให้ปฏิบัติศาสนกิจ เช่น การปฏิบัติละหมาด จะมีผลต่อการปฏิบัติศาสนกิจนั้น ๆ ที่จะไม่ถูกต้องรับจากพระเจ้า

ทัศนะที่สาม เป็นทัศนะที่เห็นว่าการไม่ขริบ เป็นผลทำให้สิ่งสกปรกตกค้างสะสม และหมักหมมอยู่ภายใต้หนังหุ้มปลายอวัยวะเพศถือว่าร่างกายของผู้ไม่ขริบนั้นไม่สะอาด ดังนั้นหากต้องการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น การละหมาด จำเป็นจะต้องล้างอวัยวะส่วนดังกล่าวทุกครั้งก่อนปฏิบัติศาสนกิจการละหมาด เพราะถือว่าเป็นอวัยวะภายนอก จากทัศนะนี้ดูเหมือนว่าการขริบไม่จำเป็นมากนัก อาจจะไม่ขริบก็ได้แต่ทุกครั้งที่ต้องการจะปฏิบัติละหมาดจะต้องล้างปลายอวัยวะเพศที่หนังหุ้มอยู่

จากความเห็นของนักวิชาการทั้ง 3 ทัศนะ สามารถที่จะสรุปได้ว่า การขริบนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อมุสลิมทุกคนที่จะต้องทำการขริบก่อนถึงวัยที่ศาสนาบังคับให้ปฏิบัติศาสนกิจ เพราะการขริบเป็นอัตลักษณ์หนึ่งของมุสลิม หากไม่ขริบก่อนวัยที่ศาสนาบังคับก็จำเป็นจะต้องล้างอวัยวะเพศส่วนปลายที่หนังหุ้มอยู่ทุก ๆ ครั้งก่อนปฏิบัติศาสนกิจ ดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องที่ยุ้งยากกับการปฏิบัติ ดังนั้น ไม่ว่าจะขริบจะเป็นวิธีปฏิบัติที่เป็นหน้าที่ๆ จำเป็น หรือเป็นสิ่งศาสนาสนับสนุนส่งเสริมให้ปฏิบัติก็ตาม การขริบก็ดีกว่าการไม่ขริบอย่างแน่นอนเมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของความสะอาด และการดูแลสุขภาพ

ช่วงอายุที่เหมาะสมกับการขริบ

มีการกำหนดช่วงวัยที่เหมาะสมกับการขริบที่แตกต่างกัน บทบัญญัติของศาสนายูดายได้กำหนดช่วงวัยที่เหมาะสมและถือเป็นวิธีปฏิบัติทางศาสนาให้ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเมื่อทารกมีอายุได้ 8 วัน พร้อมทั้งตั้งชื่อที่ไพเราะและมีความหมายที่ดีให้กับเด็กทารกในวันเดียวกัน จากคัมภีร์ไบเบิลกล่าวไว้ว่า “เมื่อมีอายุแปดวัน เด็กชายทุกคน ทุกรุ่น รวมทั้งลูกทาสที่เกิดในบ้าน และทาสที่ซื้อมาจากคนต่างด้าวที่ไม่ใช่เชื้อสายของท่าน จะต้องเข้าสุหนัต” (ปฐมกาล 17 : 12) หน้าที่ในการทำขริบให้เด็กชายวัยนั้นเป็นหน้าที่ของพ่อ ในกรณีที่พ่อไม่อยู่หรือไม่สามารถจัดการทำพิธีขริบได้ หน้าที่ก็จะไปของสังคัมและชาวฮิวทุกคนจำเป็นต้องจัดพิธีขริบให้

สำหรับช่วงวัยในการขริบในศาสนาอิสลามนั้น ไม่มีบัญญัติที่ระบุเจาะจง แต่มีหลักฐานว่าสามารถทำได้ในหลายช่วงอายุ จากแนวทางของท่านศาสดามุฮัมมัดที่ได้เคยปฏิบัติไว้คือ ท่านได้ขริบหลานชายทั้ง 2 คนคือ อัลฮะซันและอัลฮุซัยน์เมื่อมีอายุได้ 7 วัน ดังพระวจนะที่ถูกบันทึกไว้ว่า

“แท้จริงท่านศาสดามุฮัมมัดได้ขริบอัลฮะซันและอัลฮุซัยน์ในวันที่ 7 นับจากการคลอดของบุคคลทั้งสอง” (Ibn Hajar, 1995 : 4/155)

นอกจากจะสามารถทำการขริบในวันที่ 7 ได้แล้วก็สามารถยืดหยุ่นให้ทำขริบได้ตลอดระยะเวลาก่อนที่เด็กจะเข้าสู่วัยที่ศาสนาบังคับให้ปฏิบัติศาสนกิจ เช่น การปฏิบัติละหมาด การถือศีลอด เป็นต้น อิสลามมิได้ระบุว่าผู้ที่มีหน้าที่ทำการขริบให้ทารกคือใคร ซึ่งอาจเป็นหน้าที่ของบิดา หรือญาติพี่น้อง และในปัจจุบันเด็กทารกมุสลิมที่เกิดในโรงพยาบาลก็มักจะทำการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศโดยศัลยแพทย์ผู้ชำนาญการซึ่งปลอดภัยและสะดวก เนื่องจากเห็นว่าวัยเด็กยังไม่สามารถรับรู้ความรู้สึกได้อย่างเต็มที่ จึงไม่รู้สึกเจ็บจากการขริบมากนัก และแผลจะหายเร็ว แตกต่างจากศาสนายูดายที่เห็นว่าการนำทารกไปขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศโดย

ศัลยแพทย์ที่โรงพยาบาลนั้น ถือว่ายังไม่สมบูรณ์ตามความต้องการของพิธีการเข้าสู่หนัด เพราะยังจะต้องมีพิธีกรรมทางศาสนาอื่นๆ ร่วมอีกด้วย (Sami Aldeeb, 2012 : 114)

อย่างไรก็ตาม นายแพทย์ชาติชาย วงษ์อารี (สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2561) ได้แสดงความคิดเห็นในเชิงเสนอแนะเกี่ยวกับช่วงวัยที่เหมาะสมกับเด็กในการทำขริบคือ ในช่วงอายุ 5-7 ปี เนื่องจากเด็กมีความสมบูรณ์และอวัยวะเพศของเด็กก็มีขนาดพร้อมที่จะทำการขริบได้ และการขริบในช่วงอายุดังกล่าวจะสะดวกต่อการดูแลรักษาแผลหลังการขริบ นอกจากนี้ยังทำให้เด็กได้เรียนรู้และเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการขริบ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของสังคม ศาสนาและสุขอนามัย

การขริบของท่านศาสดามุฮัมมัด

ในอดีตชาวอาหรับยุคก่อนท่านศาสดามุฮัมมัด การขริบถือเป็นวิถีปฏิบัติที่เป็นวัฒนธรรม เป็นประเพณีที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา เนื่องจากการปฏิบัติตามศาสดาอิบรอฮีม ซึ่งท่านศาสดามุฮัมมัดก็ได้ผ่านการขริบเช่นเดียวกัน แต่นักวิชาการมีความเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับช่วงเวลาของการขริบว่าท่านศาสดามุฮัมมัดทำการขริบเมื่อใด และใครเป็นผู้ทำการขริบให้ท่าน (Ibn al-Qayyim, n.d : 205-206, Ibn al-Qayyim, 1998 : 1/82)

ทัศนะแรก ท่านศาสดามุฮัมมัดประสูติมาในสภาพร่างกายที่ได้ทำการขริบมาเรียบร้อยแล้ว ซึ่งทัศนะดังกล่าวนี้ดูเหมือนว่าจะค้านกับตัวบทที่ระบุไว้ว่า “การปฏิบัติห้าประการซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นธรรมชาติที่จะต้องดูแลรักษาสุขอนามัย คือ การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ การโกนขนในร่มผ้า การตัดเล็บ การถอนขนรักแร้ และการขริบหนวด” ดังนั้นเมื่อท่านศาสดามุฮัมมัดประสูติมาในลักษณะที่ทำการขริบมาแล้ว จึงค้านกับตัวบทที่ใช้ให้ปฏิบัติ 5 ประการที่เป็นธรรมชาติ ซึ่ง 1 ใน 5 ประการ คือการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ

ทัศนะที่สอง ท่านศาสดามุฮัมมัดทำการขริบตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยเทหวุตนามญิบรีล ในขณะที่เทหวุตญิบรีลผ่าทรวงอกของท่านศาสดามุฮัมมัด เพื่อนำสิ่งที่ชั่วร้ายออกจากร่างกายของท่านศาสดา

ทัศนะที่สาม ปู่ของท่านศาสดามุฮัมมัดชื่อว่าอับดุลมุฏฏอลิบ เป็นผู้ทำการขริบให้แก่ท่านศาสดามุฮัมมัดและตั้งชื่อว่ามุฮัมมัด ทั้งนี้เนื่องจากการขริบเป็นวิถีปฏิบัติ เป็นวัฒนธรรมของชาวอาหรับที่ถือปฏิบัติสืบต่อกันมาตั้งแต่อดีตกาลอยู่แล้ว

การขริบกับข้อบัญญัติทางศาสนาอิสลาม

ในปัจจุบันพบว่าการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศกันอย่างแพร่หลาย มีใช้แต่เฉพาะชาวมุสลิม หรือชาวยิวเท่านั้น เนื่องจากการขริบมีประโยชน์ในด้านศาสนา ด้านสังคม ดีต่อสุขภาวะและเป็นการง่ายต่อการดูแลสุขอนามัย สำหรับประโยชน์ทางด้านศาสนาและทางสังคม Muhammad (1994 : 75-76) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. การขริบคือวิถีปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม เป็นการแสดงออกถึงความเชื่อความศรัทธา และการเป็นบ่าวที่ดีของพระเจ้า
2. การขริบคืออัตลักษณ์ของอิสลามและมุสลิม การขริบเป็นสิ่งที่สามารถจำแนกระหว่างคนมุสลิมกับคนต่างศาสนิก

3. การปฏิบัติละหมาดซึ่งถือเป็นหน้าที่ จำเป็นที่มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติวันละ 5 เวลาเป็นประจำ แต่การปฏิบัติละหมาดของผู้ที่มีได้ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศมีผลทำให้การปฏิบัติละหมาดไม่ถูกต้องรับจากพระผู้เป็นเจ้า

4. สัตว์ที่เป็นอาหารของมุสลิมเช่น วัว แพะ แกะ เป็ด ไก่ จะต้องผ่านการเชือดโดยมุสลิมจึงจะเป็นอาหารที่ฮาลาล ในทางตรงกันข้ามหากมุสลิมที่เชือดยังมีได้ทำการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศของตนเอง ก็มิผลทำให้สัตว์ที่ถูกเชือดไม่ฮาลาลที่จะนำมาบริโภค เนื่องจากมีวามะของท่านศาสดามุฮัมมัด กล่าวไว้ว่า “การปฏิบัติละหมาดของผู้ที่ไม่ขริบนั้นจะไม่ถูกต้องรับ และไม่อนุมัติให้รับประทานสัตว์ที่เชือดโดยผู้ที่มีได้ขริบ” (al-Jassad, 1992 : 2/236)

5. การประกอบพิธีฮัจญ์หรือการแสวงบุญในเดือนที่ 12 ของทุก ๆ ปี ตามปฏิทินอิสลาม เป็นอีกข้อปฏิบัติหนึ่งที่เป็นหน้าที่ๆ มุสลิมที่มีความสามารถที่จะต้องเดินทางไปปฏิบัติอย่างน้อย 1 ครั้งในชีวิต ณ นครมักกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย แต่ไม่อนุญาตให้ผู้ที่ยังมิได้ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศไปประกอบพิธีกรรมดังกล่าว ตามวามะของศาสดามุฮัมมัดที่เคยกล่าวไว้ว่า “ผู้ที่มีได้ขริบ ไม่สามารถไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ได้ จนกว่าเขาจะทำขริบมันเสียก่อน” (al-Bayhakiy, 2003 : 8/563)

6. ไม่อนุญาตให้หญิงมุสลิมะฮ์แต่งงานกับชายที่มีได้ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ

7. การไม่ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศอาจทำให้ร่างกายไม่สะอาด เนื่องจากไม่สามารถทำความสะอาดได้ทั่วถึงภายในหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศได้ เพราะปัสสาวะอาจตกค้างอยู่ในหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น การอาบน้ำละหมาดเพื่อทำพิธีละหมาด ตลอดจนการปฏิบัติละหมาด

การขริบกับการแพทย์

เด็กผู้ชายทุกคนเมื่อเกิดมา จะมีหนังหุ้มอยู่บริเวณปลายอวัยวะเพศจากข้อมูลทางการแพทย์พบว่า บริเวณหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเป็นจุดรวมของเชื้อโรคเป็นจำนวนมาก เพราะไม่สามารถล้างทำความสะอาดได้อย่างทั่วถึง จึงมักจะเป็นสาเหตุของโรคต่างๆ มากมาย เช่น การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ ภาวะหนังหุ้มปลายตีบแน่น และกามโรค ดังนั้นทางการแพทย์จึงส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศตั้งแต่วัยเด็ก เพราะจะทำให้สามารถดูแลและทำความสะอาดอวัยวะเพศได้ง่ายขึ้น สะอาดมากขึ้นและลดโอกาสการเป็นโรคร้ายได้มากขึ้น (เปรมสันต์ สังข์คุ้ม <http://prostate-rama.com>)

จากภาวะหนังหุ้มปลายตีบแน่น เป็นปัญหาที่เกิดกับเด็กผู้ชายที่ไม่ได้ขริบอวัยวะเพศเป็นส่วนใหญ่ โดยหนังหุ้มปลายจะตีบจนไม่สามารถรูดเปิดได้ เด็กจะเจ็บบริเวณปลายอวัยวะเพศ บางครั้งมีหนองไหลหรือหนองซึมออกมา สาเหตุเกิดจากการหมักหมมอยู่ในช่องที่อยู่ระหว่างหัวของอวัยวะเพศและหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ อันเกิดจากการไม่ได้ล้างภายใน และปัญหาของผู้ใหญ่ที่มีหนังหุ้มปลายตีบแน่นจะเกิดขึ้นในขณะมีเพศสัมพันธ์ จะทำให้หลังน้ำอสุจิจอกมาได้โดยไม่ค่อยมีประสิทธิภาพมากนัก ส่งผลให้มีบุตรยาก เนื่องจากไม่สามารถส่งตัวอสุจิเข้าไปถึงเซลล์ไข่ของผู้หญิงได้นั่นเอง ดังนั้นการขริบตั้งแต่วัยเด็กจึงเป็นวิธีที่สามารถตัดปัญหาได้ดีที่สุด

การขริบ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันถึงข้อดีและข้อเสียโดยพิจารณาถึงผลที่มีต่อสุขภาพ สภาพสังคม และวัฒนธรรม ในอดีตหลักฐานและข้อมูลทางการแพทย์ อาจยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะสนับสนุนให้มีการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศกับเด็กผู้ชายทุกคนที่เกิด แต่ในปัจจุบันเมื่อมีการศึกษาและงานวิจัยออกมามากขึ้น ทำให้พบว่าได้เพิ่มน้ำหนักในข้อดีและประโยชน์ของการขริบมากขึ้นเช่นกัน ดังนั้นการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ นอกเหนือจากการปฏิบัติตามหลักศาสนาแล้ว โดยในทางการแพทย์ได้กล่าวถึงข้อดีของการขริบไว้ดังนี้ (ชาติชาย วงษ์อารี, สัมภาษณ์ 9 กุมภาพันธ์ 2561)

1. ทำความสะอาดง่ายขึ้น โดยปกติผู้ชายส่วนใหญ่คิดว่าการล้างทำความสะอาดอวัยวะเพศจากภายนอกก็สะอาดแล้ว แต่รู้ไหมว่ายังมีคราบสกปรกและเชื้อโรคที่สะสมอยู่ภายในหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศซึ่งนั่นถือเป็นแหล่งเชื้อโรคชั้นดีและเป็นต้นเหตุของอาการป่วยที่เกิดขึ้นกับอวัยวะเพศและระบบสืบพันธุ์อีกด้วย ดังนั้นการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศออก จึงทำให้ล้างทำความสะอาดได้ง่ายขึ้นและไม่มีคราบสกปรกไปสะสมอยู่แน่นอน

2. ลดความเสี่ยงจากการเป็นโรคมะเร็ง เชื้อโรคที่สะสมอยู่ภายในหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศอาจทำให้เสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งได้ง่ายขึ้น การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศจึงเป็นวิธีที่จะช่วยลดความเสี่ยงมะเร็งอวัยวะเพศได้เป็นอย่างดี

3. ป้องกันกามโรค ซึ่งเป็นโรคหนึ่งที่เกิดได้มากในผู้ชาย สาเหตุหนึ่งเกิดจากความไม่สะอาดของหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศที่มีสิ่งสกปรกและคราบเชื้อโรคสะสมอยู่เป็นจำนวนมาก

4. ลดอัตราการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ ผู้ชายที่ไม่ได้ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศจะมีอัตราการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะมากกว่าผู้ชายที่ขริบ ซึ่งอาจเป็นเพราะเชื้อโรคที่สะสมอยู่ภายใต้หนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเป็นสาเหตุก่อให้เกิดการติดเชื้อ นอกจากนี้การขริบยังช่วยป้องกันภาวะหนังหุ้มปลายตีบตันได้อีกด้วย จากการศึกษา (meta-analysis) ปี 1993 มีงานวิจัย 9 เรื่องสรุปได้ว่า การขริบช่วยลดการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะในเด็กเล็กได้ และเด็กที่ไม่ขริบมีโอกาสติดเชื้อทางเดินปัสสาวะได้มากกว่าเด็กที่ขริบ 12 เท่า

5. การขริบช่วยลดการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การเกิดโรคติดต่อที่มีผลต่ออวัยวะเพศในคนที่ไม่ได้ขริบ มีมากกว่าคนที่ขริบถึง 2-7 เท่า โดยเฉพาะซิฟิลิส (syphilis) และ แผลริมอ่อน (cancroid)

6. การขริบลดการเกิดโรค HIV (Human immunodeficiency virus) ได้ จากการศึกษา (Meta-analysis) พบว่า การขริบลดการเกิดติดเชื้อ HIV และการขริบลดการเกิดโรคติดเชื้อ HPV (Human papilloma virus) ในผู้ชาย และลดการเกิดโรคมะเร็งปากมดลูกในหญิงที่เป็นคู่นอนได้

นอกจากนี้ การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศยังเป็นการป้องกันการอักเสบของหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศป้องกันการตีบของหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศซึ่งจะทำให้เกิดการเจ็บขณะทำการร่นหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศลงมาทำความสะอาด การขริบช่วยทำให้การดูแลสุขอนามัยของอวัยวะเพศง่ายและสะดวกขึ้น

อย่างไรก็ตาม การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศแม้ว่าจะเป็นเรื่องดีและมีข้อดีมากมาย แต่ในขณะเดียวกันก็พบว่าข้อเสียอยู่ด้วยเช่นกัน ดังนี้

1. การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศพบว่า ส่วนใหญ่จะทำให้ความรู้สึกทางเพศน้อยลงและทำให้การร่วมเพศอาจไม่มีความสุข

2. โดยปกติอวัยวะเพศจะมีหนังหุ้มปลาย ซึ่งทำหน้าที่ในการป้องกันเชื้อโรคไม่ให้เข้าไปสัมผัสกับส่วนหัวของอวัยวะเพศโดยตรง แต่เมื่อขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศจะทำให้อวัยวะเพศสัมผัสกับเชื้อโรคได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นจึงต้องดูแลใส่ใจมากขึ้น และต้องทำความสะอาดบ่อยขึ้น

จากข้อดีและข้อเสียของการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศสรุปได้ว่า การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเป็นส่วนหนึ่งของการดูแลสุขภาพที่ดี และถือเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด เพราะสามารถป้องกันและลดความเสี่ยงโรคต่างๆ ได้เป็นอย่างดี และยังดูแลทำความสะอาดได้ง่ายขึ้นอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามเพื่อไม่ให้เกิดการขริบส่งผลต่อความรู้สึกมากนัก อาจทำการขริบตั้งแต่วัยทารก เนื่องจากเป็นวัยที่ยังไม่สามารถรับรู้ความรู้สึกได้อย่างเต็มที่ จึงไม่ค่อยรู้สึกเจ็บจากการขริบมากนัก และแผลหายเร็ว ซึ่งสอดคล้องการแนวทางปฏิบัติของชาวยูดาห์ที่ให้ขริบตั้งแต่แบเบาะอายุประมาณ 8 วัน แนวทางปฏิบัติดังกล่าวก็สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติของท่านศาสดามุฮัมมัดที่ได้ทำขริบหลานชายทั้ง 2 คน ในวันที่ 7 หลังจากการเกิด แต่นายแพทย์ชาติชาย วงษ์อารี (สัมภาษณ์, 9 กุมภาพันธ์ 2561) ได้แนะนำว่า ช่วงวัยที่เหมาะสมที่สุดคือเด็กที่มีอายุ 5-7 ปี เนื่องจากหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศจะช่วยปกป้องเชื้อโรคในช่วงที่เด็กต้องคลาน ซึ่งก็เป็นแนวทางปฏิบัติของชาวไทยมุสลิมโดยทั่วไป

ผลของการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศต่อสมรรถภาพทางเพศ

หลายคนมีความกังวลว่าการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศจะส่งผลต่อสมรรถภาพทางเพศ ซึ่งบางคนมีความเชื่อว่า การตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศออก จะช่วยลดการเสียดสีระหว่างหนังหุ้มปลายกับบริเวณส่วนปลายของอวัยวะเพศซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนที่ไวต่อความรู้สึก ทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง ทำให้บางคนเชื่อว่าส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ได้นานขึ้น บางครั้งถึงกับมีการแนะนำกันว่า ถ้าใครมีอาการหลังเร็วให้ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ อาการหลังเร็วจะดีขึ้น ในทางตรงกันข้ามบางคนเชื่อว่าการตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศออกนั้น จะส่งผลให้ส่วนปลายอวัยวะเพศไม่มีผิวหนังปกคลุม จะทำให้รับความรู้สึกได้เร็วมากขึ้น ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ได้ในเวลาสั้นลงหรือน้อยลง

จากข้อมูลทางการแพทย์ โดยนายแพทย์เปรมสันต์ สังข์คุ้ม (<http://prostate-rama.com>) ได้วิเคราะห์ถึงเรื่องการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศต่อสมรรถภาพทางเพศไว้ว่า จากผลการศึกษาในประเด็นผลของการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศต่อสมรรถภาพทางเพศ โดยมีการศึกษาที่เป็น systematic review คือ งานวิจัยที่เกิดจากการรวบรวมผลลัพธ์ของงานวิจัยที่มีคุณภาพดีหลายๆ งานวิจัย แล้วนำผลลัพธ์นั้นมาวิเคราะห์อย่างละเอียดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบคำถามที่จำเพาะเจาะจงในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ซึ่งในแวดวงทางการแพทย์ถือว่างานวิจัยประเภทนี้ มีความน่าเชื่อถือค่อนข้างสูง โดยทีมผู้วิจัยได้คัดเลือกงานวิจัย 36 งานวิจัยที่มีคุณภาพดีจาก 2,675 งานวิจัยที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศกับสมรรถภาพทางเพศ โดยใน 36 งานวิจัยนี้ มีประชากรที่อยู่ในงานวิจัยมากถึง 40,473 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ได้ขริบหนังหุ้มปลาย 19,542 คน และกลุ่มที่ขริบหนังหุ้มปลาย 20,931 คน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การขริบหนังหุ้มปลายไม่ได้ส่งผลต่อสมรรถภาพทางเพศ (Sexual function) การรับความรู้สึกบริเวณอวัยวะเพศ (Sexual sensitivity) และความพึงพอใจจากการมีเพศสัมพันธ์ (Sexual satisfaction) อธิบายให้เข้าใจง่ายขึ้นคือ ทั้งกลุ่มที่ขริบ และไม่ขริบหนังหุ้มปลาย

อวัยวะเพศมีความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์เท่าๆ กันทั้งสองกลุ่ม การขริบไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางเพศหรือความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ลดลงแต่อย่างใด

ส่วนประเด็นเรื่องการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศส่งผลให้หลังเร็วขึ้นหรือหลังช้าลงหรือไม่มีการศึกษาใน 5 ประเทศ คืออังกฤษ เนเธอร์แลนด์ สเปน ตุรกี และสหรัฐอเมริกา ในประชากร 500 คู่จากการศึกษาพบว่า การขริบหรือไม่ขริบไม่ได้ส่งผลต่อการหลังเร็วหรือหลังช้าเช่นกัน

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาในเพศหญิงเช่นกันว่า หลังจากที่มีฝ่ายชายขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศแล้วมีผลต่อความสุขทางเพศของฝ่ายหญิงหรือไม่ โดยศึกษาในผู้หญิง 455 คน เปรียบเทียบความสุขทางเพศก่อนและหลังจากฝ่ายชายขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ ผลการศึกษาพบว่า มีเพียง 2.9% เท่านั้นที่มีความสุขทางเพศลดลง 57.3% ความสุขทางเพศเท่าเดิม และ 39.8% ความสุขทางเพศเพิ่มขึ้น แต่เมื่อดูถึงสาเหตุที่ทำให้ความสุขทางเพศเพิ่มขึ้น สาเหตุหลักๆ มาจากความสะอาดที่ดีขึ้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศไม่มีผลต่อสมรรถภาพทางเพศ หรือทำให้มีความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ของฝ่ายชายลดลงแต่อย่างใด และจากการศึกษาพบอีกว่า การขริบหรือไม่ขริบไม่ได้ส่งผลต่อการทำให้หลังเร็วหรือหลังช้าเช่นกัน นอกจากนี้ผู้ชายที่ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศหรือไม่ขริบก็ไม่มีผลต่อความสุขทางเพศของฝ่ายหญิง แต่เมื่อดูถึงสาเหตุที่ทำให้ความสุขทางเพศของผู้หญิงเพิ่มขึ้นนั้น สาเหตุหลักๆ มาจากความสะอาดที่ดีขึ้น ผู้ชายที่ไม่ได้ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศแต่หากหมั่นดูแลความสะอาด ก็สามารถทำให้ฝ่ายหญิงมีความสุขเพิ่มขึ้นได้เช่นกัน

บทสรุป

การขริบ เป็นวัฒนธรรมและเป็นวิถีปฏิบัติของศาสนายูดาห์ คริสต์และอิสลาม เนื่องจากทั้ง 3 ศาสนานั้นมีความศรัทธาในเอกเทวนิยม มีความเชื่อเรื่องพระเจ้าผู้สร้างโลกเหมือนกัน การขริบเป็นวัฒนธรรมที่มีการปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นเวลายาวนานนับจากศาสนาอับรอฮิม ซึ่งในอดีตมนุษย์ยังไม่เข้าใจว่าเหตุใดพระเจ้าจึงบัญญัติให้ทำการขริบ ในขณะนั้นมนุษย์เข้าใจแต่เพียงว่า การขริบเพื่อตอบสนองพระบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นบททดสอบเพื่อแสดงถึงความศรัทธาของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบังเกิดมนุษย์ ผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์มั่นใจว่าสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติให้มนุษย์ปฏิบัตินั้นย่อมมีประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างแน่นอน พระองค์ผู้ทรงรอบรู้อย่างดียิ่ง

ต่อมาในปัจจุบันวิทยาการทางการแพทย์ได้ค้นพบว่า การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย ซึ่งเป็นวิถีปฏิบัติของคนนับถือศาสนายูดาห์ คริสต์และอิสลามจะช่วยในการดูแลด้านสุขอนามัยของอวัยวะเพศ และช่วยขจัดสิ่งสกปรกที่เป็นต้นเหตุของโรคร้ายต่างๆ อันก่อให้เกิดความเสี่ยงจากการเป็นโรคมะเร็ง การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ กามโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ นอกจากนี้ ทางการแพทย์ยังได้ยืนยันอีกว่าการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศไม่มีผลต่อการเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ ไม่ทำให้มีความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ลดลงไม่ว่าจะเป็นฝ่ายชายหรือฝ่ายหญิงก็ตาม และการขริบก็ได้ส่งผลต่อการหลังเร็วหรือหลังช้าลงอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง**ภาษาไทย**

คณะกรรมการการแปลคัมภีร์ไบเบิลฉบับแปลโลกใหม่ ฉบับปรับปรุง 2013. (2013). **คัมภีร์ไบเบิล ฉบับแปลโลกใหม่**. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.

ชาติชาย วงษ์อารี. (2554). **การเข้าสู่หน้ต**. วารสารสมาคมแพทยมุสลิม พ.ศ.2554-2556. : 98-105.

สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ. (1998). **พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน พร้อมความหมายภาษาไทย**. อัลมะดีนะฮ์ : ศูนย์กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

อดิศักดิ์ นุชมี, (2561). **ความรู้เกี่ยวกับชะดีช**. ปทุมธานี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต

ภาษาต่างประเทศ

al-Bayhaqiy Ahmad bin al-Husayn. (2003). **al-Sunan al-Kubra**. (Vols. 1-11) Beirut : Dar al-Kutub al-Ailmiyah.

al-Bukhariy Mahmud bin Ismail. (n.d.). **Sahih al-Bukhariy**. Beirut : Dar al-Arqam.

al-Jassad Ahmad bin Aley. (1992). **Ahkam al-Quran**. (Vols. 1-5) Beirut : Dar Ahya al-Kutub al-Arabiyah.

Ibn al-Qayyim al-Jawziy. (n.d). **Tuhfah al-Mawdud bi Ahkam al-Mawlud**. Jaddah : Darul Ilmulfawaaid.

_____, (1998) **Zadul Maad**. (Vols. 1-2) Beirut : Muassasah al-Risalah.

Ibn Hajar Ahmad bin Aley al-Asqalaniy. (1995). **al-Talkhes al-Haber**. (Vols. 1-4) (n.p.) : Muassasah Qurtubah.

Majma al-Lugha al-Arabiyah. (2004). **Al-Muajam al-Wasit**. Cairo : Maktabah al-Churuk al-Dawliyah.

Muhammad Aliy al-Bar. (1994). **al-Khitan**. Jaddah : Dar al-Manarah lil Nashr wattawze.

Muslim bin Hajjaj. (1999). **Sahih Muslim**. Beirut : Dar al-Arqam.

Sami Aldeeb. (2012). **Male and Female Circumcision**. Centre of Arab and Islamic low.

เว็บไซต์

นายแพทย์เปรมสันต์ สังข์คุ้ม **ผลของการขริบหนังหุ้มปลายต่อสมรรถภาพทางเพศ**. <http://prostate-rama.com> สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561

นามานุกรม

นายแพทย์ชาติชาย วงษ์อารี รองผู้อำนวยการโรงพยาบาลเวชการุณย์รัศมี, กรรมการอิสลามประจำ

กรุงเทพมหานคร และนายกสมาคมแพทยมุสลิมแห่งประเทศไทย (สัมภาษณ์, 9 กุมภาพันธ์ 2561)